

MOTHER'S DAY
 “NGÀY LỄ MẸ”
 “NGÀY HIỀN MẪU” NHỮNG
 ĐOÀN KHÚC RỜI VÀ
 NHỮNG BÀI THƠ GỬI MẸ...

MẸ VÀ THỜI GIAN

Thời gian dẫu vô tận, nhưng đếm được. Mẹ thì tuyệt đối và vô cùng như nước trong nguồn chảy ra. Nói cách nào đó vẫn không đủ. Nhưng mẹ đã cho ta cuộc sống trên đời, cho ta nhân cách, thuở lọt lòng để ta làm người. Mẹ cho ta một cái tên, rồi từ đó tên ta là nguồn vui, là niềm kiêu hãnh, là nỗi khát khao chữa chan hy vọng của mẹ, và cũng tên ta có khi trở thành nỗi đau âm ỉ trong lòng mẹ đến suốt đời, biết đâu đó ?

Lòng kiên nhẫn của mẹ là vô song. Đức hy sinh của mẹ là tuyệt vời. Sự đại lượng bao dung của mẹ sánh bằng trời biển. Sức chịu đựng cay đắng của mẹ cao tựa núi non.

Mẹ sống vì con, mẹ sống cho con ! Thời gian đã làm cho vóc dáng của mẹ hao gầy, nhưng cũng chính thời gian chui rên cho mẹ trở thành bất tử.

Mẹ và thời gian là hai khái niệm đi cùng, là hai cặp phạm trù sống mãi trong lòng ta. Tim ta còn đập mẹ đối với ta là tuyệt đối. Trên cõi đời này, mẹ nâng bước cho ta; mỗi thành công của ta là vinh quang thuộc về mẹ. Ngược lại đối với điều này có nghĩa là tội lỗi của mình trả về cho mẹ là nỗi nhục đầu tiên.*

Li Li

HOA HỒNG TẶNG MẸ
 Để tưởng niệm Ngọc Minh

Anh dừng lại tiệm bán hoa để gửi hoa tặng mẹ qua đường bưu điện. Mẹ anh sinh sống cách chỗ anh khoảng gần 200 dặm. Khi bước ra khỏi xe, anh thấy một bé gái đang đứng khóc bên vỉa hè. Anh đến và hỏi nó sao lại khóc

- “Cháu muốn mua một hoa hồng để tặng mẹ cháu”, nó nức nở, “Nhưng cháu chỉ có 75 xu trong khi giá một hoa hồng hơn 1 đô la”.

Anh mỉm cười và nói với nó:

- “Đến đây, chú sẽ mua cho cháu”.

Anh liền mua hoa cho cô bé và đặt mua một bó hoa hồng để gửi cho mẹ anh. Xong xuôi, anh hỏi cô bé có cần đi nhờ xe về nhà không ? Nó lưỡng lự một chút rồi vui mừng nói với anh:

-“Dạ, chú cho cháu đi nhờ đến nhà mẹ cháu”.

Rồi nó chỉ đường cho anh lái xe đến một nghĩa trang, nơi có một mộ phần vừa mới xây. Nó chỉ ngôi mộ và nói:

-“Đây là nhà của mẹ cháu”.

Nói xong nó quỳ xuống trước ngôi mộ, ân cần đặt nhánh hoa hồng lên mộ. Anh đứng lặng người một lúc lâu, rồi cúi xuống hỏi khẽ nó:

-“Cháu đã muốn về chưa ?, Chú đưa cháu về”.

Cô bé ngược lên với khuôn mặt đầm đìa nước mắt:

-“Chú về trước đi. Cháu còn muốn nói chuyện với mẹ cháu thêm chút nữa”.

Anh chần chừ, cô bé dường như hiểu ý nên nói:

-“Cháu sẽ đi xe lửa về”.

Anh cười khan:

-“Cháu làm gì có tiền mà đi xe lửa, chắc lại đi lậu chứ gì ?!”

Cô bé nín khe không trả lời, anh móc túi lấy tiền dúi vào tay nó tờ giấy 10 đô la, ân cần dặn dò:

-“Cháu cẩn thận nhé, thời buổi này lắm người xấu ! Đừng ở đây lâu không tốt đâu”.

Cô bé nhìn anh bằng ánh mắt biết ơn, và lí nhí:

-“Cháu cảm ơn chú, cháu sẽ nghe lời chú”.

Anh do dự một chút rồi quay bước, đi được một đoạn anh quay lại dặn với:

-“Đừng ở lâu nghe cháu, nhớ cẩn thận nhé”.

Không có tiếng trả lời, hai vai cô bé run mạnh hơn hình như nó đang khóc và xúc động. Anh nghe nỗi thương cảm loang dần trong tiềm thức, anh có ý định ở lại chờ đưa nó về. Một ý nghĩ vừa loé lên trong đầu, một chút lưỡng lự anh ra xe để trở lại tiệm bán hoa. Anh huỷ bỏ việc đặt mua bó hoa qua dịch vụ bưu điện và mua một bó hoa thật đẹp. Suốt đêm đó, anh đã lái một mạch gần 200 dặm về nhà mẹ, để trao tận tay bà bó hoa. Đã lâu lắm rồi anh mới thấy nụ cười thật tươi và ánh mắt rạng ngời của mẹ mình. Tự nhiên anh muốn sà vào lòng mẹ để được khóc nức nở như ngày nào còn bé. Anh thầm nghĩ mình là một trong những người điểm phúc nhất còn có dịp trao tặng mẹ bó hoa hồng ngày Mother's Day. Rồi

anh chợt nhớ đến cô bé, anh thầm mong cho
mọi tốt lành đến với cô bé.

L.T.Triều Linh

MOTHER'S DAY
VÀ MÙA BÃO HIẾU

* Cho những ai còn mẹ

Vu-Lan, mùa bão hiếu...là một âm thanh
huyền diệu, tuyệt vời và có rất nhiều kỷ niệm
đối với tôi. Nhớ lại ngày xưa, khi còn bé
thường hay theo mẹ đi lễ Chùa vào ngày lễ
Vu-Lan. Bây giờ mẹ tôi đã khuất bóng, ngày lễ
Vu-Lan đối với tôi đã trở nên quan trọng hơn
bao giờ hết. Một bông hồng cho những người
còn mẹ, tôi đã không còn cái diễm phúc ấy
nữa !..

Mẹ ơi ! Ngày Mother's Day đã qua và Mùa
Vu-Lan sắp về rồi mẹ ạ ! Con sẽ cài lên áo con
một bông hồng màu trắng để tưởng nhớ đến
mẹ hiền.

Tường Vân

Thơ

MẢNH TRẮNG BUỒN

Vút cao...

... một mảnh trắng ngà
Đêm nay nhớ mẹ, nhớ da diết hồn
Giao mùa trở gió lạnh hơn
Những cơn mưa nhỏ, ướt trơn lối đời
Phong ba, bão táp mù khơi
Từng đêm gió ghé với lời ầu ơ
Sương khuya phủ trắng đôi bờ
Từ con xa mẹ ngu ngơ nụ cười
Ngày xưa tình mẹ tuyệt vời
Lời ru mẹ dạy, những lời ca dao
Ôi, thương yêu rất ngọt ngào
Tuổi thơ vụng dại lối vào hồn nhiên

Những ngày xưa thật thần tiên
Bây giờ rơi rớt, bỏ quên ven đường
Con theo hướng gió tha phương
Hành trang vốn vẹn:
... tình thương mẹ hiền.

L.T.Triều Linh

Nhớ Mẹ Dạt Dào...!

* Gửi chị Khang, Đoan, Cường, Vân,
Hùng, Khánh, Hưng, Lan, Quân, Kỳ, Thu...
Lê Toàn

Kính thưa mẹ,...

...Hôm nay ngày "Lễ Mẹ"
Bạn bè con bận chuyện mua quà..
Họ quây quần bên anh, chị, mẹ, cha
Vui sum họp mái gia đình hạnh phúc
Bó hoa hồng và những lời cầu chúc
Những tiếng cười như tiếng nhạc reo vui
Con cúi đầu, nghe một chút bụi ngùi
Và cuộn cuộn trong hồn mưa gió đến
Bao năm qua niềm vui không nguyên vẹn
Và cuộc đời, thoáng những phút ngắn ngủi
Hai mùa Xuân nổi nhớ mẹ vô bờ
Kể từ buổi mẹ ra đi vĩnh viễn
Cõi Vĩnh Hằng mẹ cùng cha tròn nguyện
Đường trần gian chúng con tiếp lối đời
Dắt dìu nhau để tạo chút niềm vui
Cùng tưởng nhớ mẹ hiền ngày "Lễ Mẹ"
Xưa thiếu cha chúng con buồn vô kể !!
Còn mẹ hiền, còn một chút nâng niu...
Nhưng bây giờ đón lễ hội buồn thiu
Vì thiếu vắng song thân trong ngày lễ
Và hôm nay cũng nhân ngày Lễ Mẹ
Thắp nén hương lòng: tưởng nhớ mẹ cha
Kết những bàn tay thành một bó hoa
Dâng cha mẹ để tỏ lòng hiếu thảo...

L.T.Triều Linh

*Công cha như núi Thái Sơn
Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra.*

Ca Dao Việt Nam